

Ne joči: to je ljubezen. Pojdi skozi brezpotje.
Namesto uhanov nosila boš utež bolečine,
deklica, če si izbrala življenje.

Slavko Mihalič (1928)

PRIBLIŽEVANJE Poglej oblake Vera le zakaj molčiš
NEVIHTE Pa saj sem človek ne žival o glej dežuje
Kako se je nanagloma shladilo
Daleč sva od mesta

V redu Vera saj ne bom pozabil kaj si
darovala mi

Zdaj sva eno in čemu bi govorila
Rumeni oblaki po navadi prineso nam točo
Vse je utihnilo kobilice in žito

Če ti želiš lahko ostaneva
Bojim se zate zame je vseeno
Strele v polju so nevarne
Mídva pa sva zdaj najvišja (in tako prekleto sama)

Marsikateri kmet bo danes stokal nad osutim
klasjem

Ne mogel bi pristati da bi bil tako odvisen od
menjav

Ne joči Vera to je vse zaradi živcev
Tudi oni slutijo nevihto

Pravim ti življenje je v vsem bolj preprosto
Glej padle so že prve kaplje zdaj zdaj se bo usulo
Zapni si obleko glej zdaj tudi cvetje se zapira
Ne bi si odpustil če bi se ti kaj zgodilo

Kajpada spomin na ta kotiček mi bo
zmerom svet

Prosim te pohiti in nikar se ne obračaj